

הבעיות רק יחרימו

מרטין שרמן

הצעתו של שר הביטחון לשעבר, כי על ישראל לצאת מעזה, ממתקנה ומתכונת; מימושה עלול לסכך את ישראל בעימות צבאי עם מצרים

באחדתה הרבו משה ארנס, שר הביטחון לשעבר, כמה הכרות מפתיות וחריטת לגבי מי שידע כבעל השקפת נצח מוכהקות הבולטת שביניהן היא קריאתו לצאת מעזה כלי לעסק בסטקולציות, ואם אמיתותיו הן תוצר של עייפות נפשית, שנתן לב עקב אכזבה פתרוני למפלגה או שמא ביטוי לשיתר אמתיו של עמרת - אם אדם כאתנס מעלה הצעה כה מרחיקת לכת, יש לבדוק בדיקה יסודית את הצעתו.

יצאה תוצרת מעזה, לאור הודעה בטקסט למצרים, לארם ולארה"ב, היא צעד שיש לו השלכות ומשמעויות, שאין להתעלם מהן.

האשיות, נעקבות החאקס השלטתי, שיחוצו לאור נסימת צה"ל את האזור, אין ספק שהיגבר שם ידם של הבעות הקיצוניים האלימים ביותר, בהעדר מסורות שלטוניים מסודרים ומקבילים, כל כוח מתן ידווק או יופל.

שנית, רצועת עזה אינה תכל ארץ שביכולתו לקיים מערכת חיים עצמאית לאורך זמן. אין לה עתודות דקדק, מקורות מיפיה הילים הולכים ומפליחים בקצב מראיב, אין בה מקורות אנרגיה, אין בהן מקורות לניהול ממתי כירלאומי כמו בהונגקונג, ואין בה את הכשרות הביומניווי האנושיות שנמוסכה משושלת זו.

שלישית, ארנס מונה את המטרות והמכנות הברוכות בהעסקת תושבי עזה בישראל. מטריו עולה כי יש להסיר הפרדה גבוהה בין שטח המרינה לבין שטח הרצועה אבל ללא הזרמות פרנסה ברצועה, יגדל הפוטנציאל התתני בה יתרה מזאת, גם אם אפשר לסגור את הגבול, צה"ל יוכל לפקד רק על המבואות והכוחיים והצמניים של הרצועה ממערב, דרך הים ופרתם, דרך מצרים תהיה הרצועה פתוחה להתדרת אמצעי לחימה לכל דורש ללא כפרה ישראלית.

השילוב של שלוש הגורמים האלה פירושו חוכר נגז מולטי ותכתי - העמקת האיום, המרחות והאטמלות של תושבי האזור. דגשות אלה יתחבו כנגד המסרה היחידה שלעברה ניתן להם לכוונם - ישראל, התככול והערדהתקווה לעתיד טוב יותר יתכנסו כבעולות איבה נגד

התנסות קודמים אליהם. הסות הודש במסדר התוך יסיב לעשות אם יפעל לרבעת דעת הקהל העולמי למימוש משימה התצמיתית היסודית זו, כמקום לעסק בניסן לחץ כירלאומי לכידוק ישובים יהודיים או מסדת טול והשכחה לשלמך אסונמטי של החכמה שניהם אנטיזנות למפעל הציוני.

הסתב היא מרצה לסרעי המדינה באתיבטיסות תלאביב והכול "צטמתי לשעבר"

מליסים והמחוקקים כבני ערוכה במחנות, שאין הם חאים בהם את פקס משכם הקבצט בארצות שקדם השמה והת,

המרינה, עדיה ויששכיה כרום. פעולות אלה יחייבו תגובה, שהיא לא יחזק כי ייתן למבוצעה להמשיך ולעסק ללא השש במדימתיהם. אולם כיצד תגרי מי תגיב ישראל ללא נוסחת סחנת בשסת, כיצד יאותרו מבצעי פעולות ירי. מתוך הרצועה לעבר אוכלוסיה אוהדת כרום מיטוד התוף ובגנב כיצד יחזו הוורסו כיצד יכה בהם צה"ל מבלי לפגוע באוכלוסיה צממה של רמת מוכה טול, לטד בעל סדוה נמפך של מוד ועתי, נצור כ"גסר חסר סיכוי כיצד תראה ואת דעת הקהל העולמיתו

יצאה תוצרת של ישראל מעזה לא תפתר ולא תקטן את בעיותיהם התבתיית והבלמליות של התושבים והערבים ברצועה, ולא את בעיותיה המרינויות או הבסתתיות של ישראל. הרפק הוא היא עלולה אף להתרף בעית אלה. גם אם תמכנה והקהילה הבינלאומית או מצרים, כיצד או לתור, לקבל על עצמן את האחריות לניהול הרצועה - והסיכוי לכך הוא מועדי - יכולתן קרוב לחראי גם רצנתו לעמוד מל כנופיות סרוד קנאות הצינות מועם, מתככול מביח וסידע גיני מסתקן, דמסק ומריטולי יחיו מונבלות והם ישראל תוכל לדרוץ את אלה המתפשטים את נמסם של אוהחה לתוך איוור שכשליית כוחות ארם או השלייה אמריקאית מבלי לעודד סעה כירלאומית - כייחוד גם אין זה צורך חר פעמיז והם חקבל מצרים על עצמה את השלטון בעזה, ידברו יוכל להביא לעימות צבאי בינה לבין ישראל ולסכנו את השלום בין שתי המרינות

אם כן, מה התחזק כל טולך - נסיבה או סימון - שתואם את כשתנה של ישראל ואת רוחתם של תושבי רצועת עזה הייב להתנסם על הזחנה משמעויות של האוכלוסיה הערבית באזור. אין זו קריאה לגידוש גרעני אלא לשיקום המניסארי. אין זו קריאה למרינויות "סתמסר" מצד ממשלת ישראל, אלא גיזס תמיכה כיד לאומית למבצע שיקום של מאת אלמי